

Títol	Poesia, què és?
Autor/a	Brossa, J. y otros
Publicación/Institución	Magisteri Teatre – Mag Poesia
Dirección Web	http://www.mallorcaweb.com/mag-teatre/escola/poesiaque.html

JOAN BROSSA:

"Ser poeta no és fer versos, sinó saber-se mantenir en un estat receptiu [...] Qualsevol esdeveniment és bo per a disparar la imaginació. Cal estar sempre obert."

"Algú que no recordo va dir "la poesia és com l'electricitat, que és a tot arreu". El que s'ha de saber és copsar-la. A tot arreu hi ha poesia."

"Hi ha artistes i artistes. L'artista és un farsari. Davant d'aquest món, hi ha tres opcions: o l'acceptes; o el combats; o te n'abstens. La gent més poeta no fa versos, fa poesia amb la seva manera de ser."

"El poeta, si té una cosa a fer al món, és salvar la identitat de l'home"

"El poeta ha de trobar nous recursos, com ara jo he trobat la poesia visual."

JOAN MARAGALL:

"Certament val més un vers correcte que incorrecte; però encara val més una paraula viva en aquest que morta en aquell."

GABRIEL FERRATER:

"Entenc la poesia com la descripció, passant de moment en moment, de la vida moral, d'un home ordinari, com ho sóc jo."

"la cultura es compon molt més, molt més, de la matemàtica que de la poesia [...] Ara bé: dins d'aquest panorama de la cultura, ¿quin paper li correspon a la literatura i, més concretament, a la poesia? Li correspon [...] fer-li veure, a la cultura en general, que darrera de les meravelloses construccions intel.lectuals [...] hi ha un ésser animal, un ésser físic, que som els homes [...] és això, el recordar-nos que som parents de les bèsties, el paper de la literatura dins la cultura."

JOSEP PALAU I FABRE:

"El poeta és un mitjà; és a dir, un instrument o caixa de ressonància excepcional a través del qual els cataclismes, les convulsions (socials, polítiques o altres), els sentiments, les imatges, etcètera, es manifesten." "El poeta té el privilegi -i la càrrega- de poder expressar el que és patrimoni comú."

PAUL ÉLAURD:

"El poeta és aquell qui inspira molt més que aquell qui és inspirat"

JOAN FUSTER:

"Al meu veure, no és això -emoció, experiència- el que es revela o diu en l'obra d'art, sinó una cosa més segura i constant, més profunda, que, pel seu compte, pot abraçar emocions i experiències: tot l'home, tot l'home junt: l'home sencer, en la seua integritat metafísica, si puc emprar aquest mot.

RAMON LLULL:

"Hi ha una saviesa del seny i una saviesa -més alta- de la follia. Per a l'alta vida de l'ànima, el seny solament serveix per a decidir quan cal llançar-se a la follia." "És el seny que ha d'organitzar els béns que la follia ha conquerit i crear-los defenses. Però, ¿descansa mai, ha

de descansar mai la follia?"

"On pus scura és la semblança, pus altament entén l'enteniment que aquella semblança entén."

MIQUEL BAUÇÀ:

"Un poeta parla bàsicament de l'ésser.

"És aquell que sap reconèixer que la seva mirada de les coses no coincideix amb la dels altres. La mirada, simplement. I accepta el conflicte. Els poetes dolents o falsos són aquells que presumeixen d'entendre la mirada dels altres.

"Quan un membre d'una tribu esdevé cèlebre per alguna proesa, hom diu d'ell que encarna les virtuts d'aquella tribu. Un poeta, cèlebre o no, a part d'encarnar-les, les coneix, sap com funcionen. [...]

"És un ésser especialitzat sobretot en la cosa nacional o racial o com se'n vulgui dir, en tractament i curació eventualment de les xàquies d'aquesta cosa. En absolut no és un psiquiatre. [...]

"Ha d'assumir tres coses:

-El que hi ha -l'existent amb el que exigeix: la llei de la gravetat, el sexe, l'estultícia, la grosseria de la vida...;

-El fet de no estar d'acord amb res d'això;

-Haver de maldar forçosament per a construir una altra cosa.

"Un poeta és aquell que copsa l'Univers i no només la veïna del replà, i a més no pretén explicar ni una cosa ni l'altra. [...]

BLAI BONET parla d'"Els poemes cinematogràfics de Michelangelo Antonioni, Ingmar Bergman [...] Malle, Truffaut; l'alta poesia interpretativa de Jeanne Moreau, de Marlon Brando [...]; la lírica pintada de [...] Modest Cuixart, Picasso [...]; la poesia en directe de Jacques Brel, Brassens, Léo Ferré, la del català Raimon".

W. H. AUDEN:

"La poesia no és màgia. Si es pot afirmar que la poesia, o qualsevol de les altres arts, té una finalitat ulterior, és la de desil·lusionar i desintoxicar dient la veritat."

CARLES RIBA:

"La poesia és joc, però també foc; recerca, però també gràcia; coneixença, però també transcendència." "En el fet poètic (en la inspiració), la pròpia llengua esdevé per al poeta una llengua estrangera que el condueix més que no pas la condueix ell."

Aquestes paraules de Riba destaquen que la poesia juga amb el llenguatge, i hi juga fonèticament, sintàcticament, semànticament, pragmàticament, fins aconseguir que sigui un altre llenguatge nou (un llenguatge poètic) per dir coses noves, per arribar al no-dit (per arribar a dir coses noves al cervell, al cor, al ventre).